

LA SAINT SYLVESTRE

Đêm giao thừa năm 1984-1985 tại tháp Eiffel

Khoảng 1 tuần sau khi tôi đến Paris, hai em Vũ Huy Hoàng và Nga, bạn gái chưa cưới của Hoàng, đến thăm tôi tại Drancy. Em Huy Hoàng là một cựu đệ tử xuất sắc về học vấn và chơi nhạc (piano cũng như guitare), được đi “đoàn tụ gia đình” với gia đình Nga tại Pháp đã hơn 1 năm nay, nên quen thuộc đường đi nước bước, hang cùng ngõ hẻm tại Paris. Tuy trình độ “biết tiếng Tây” làm sao qua mặt “ông Thầy” được, nhưng “nghe và nói tiếng Tây” chắc chắn ít ngọng hơn ông Thầy. Hai em Hoàng-Nga đưa tôi đến những nơi mà hồi còn ở Việt Nam, nhất là trước 75 đối với những ai từng học chương trình Pháp hoặc sinh ngữ 1 là Pháp, chắc hẳn không thiếu người Việt nghe nói đến Notre Dame de Paris, Tour Eiffel, điện Versailles, vườn Luxembourg, v.v... Hoàng kể lại, “Một người đàn bà đứng tuổi đã nói khi vừa đến Paris: ‘Tôi chỉ cần thấy, sờ và ôm cột Tour Eiffel rồi tôi... chết cũng không tiếc!’ Nhưng em đi với bà đến Tour Eiffel, bà thấy, chạy đến sờ, ôm cả 4 cột Tour Eiffel, mà bà... chẳng chịu chết! Frère có ý tưởng như bà không? hihihihhi”.

Tối La Saint Sylvestre, đêm giao thừa 12 giờ đêm 31/12 rạng sáng 1/1 dương lịch, Hoàng-Nga và tôi đến coi lễ giao thừa tại chân tháp Eiffel. Mới 10 giờ tối mà dân chúng đã tấp nập chen chúc nhau quanh tháp Eiffel. Đúng 12 giờ đêm, bỗng 3 tia sáng màu xanh xuất phát từ một điểm xa thật xa - Mont Martre - hội tụ ngay trên chóp đỉnh tháp. Và ánh sáng từ từ bùng lên, “chạy sáng” đến chân tháp và ngược trở lại, trong khi bản nhạc “ò e con ma đánh đu thằng cu nhảy dù zô-rô bắn súng...” trỗi vang cùng khắp. Mọi người có mặt tại hiện trường - bất kể già trẻ, trai gái, màu da, chủng tộc - reo vui hớn hờ, bắt tay nhau hoặc ôm nhau tỏ vẻ “Bonne Année” (Năm Mới Tốt Lành). Một cảnh tượng thật huy hoàng ánh sáng, vui nhộn cười nói. Một bầu khí tự do hạnh phúc, dù chỉ trong chốc lát, cũng đủ làm cho ai nấy cảm nghiệm được TÌNH NGƯỜI quả tuyệt vời.

